KARİKATÜR

Bay — Bu hafta tutum haftası...
Bayan — Tevekkeli değil, bana tutulan tutulana!...

Dünya Karikatürleri

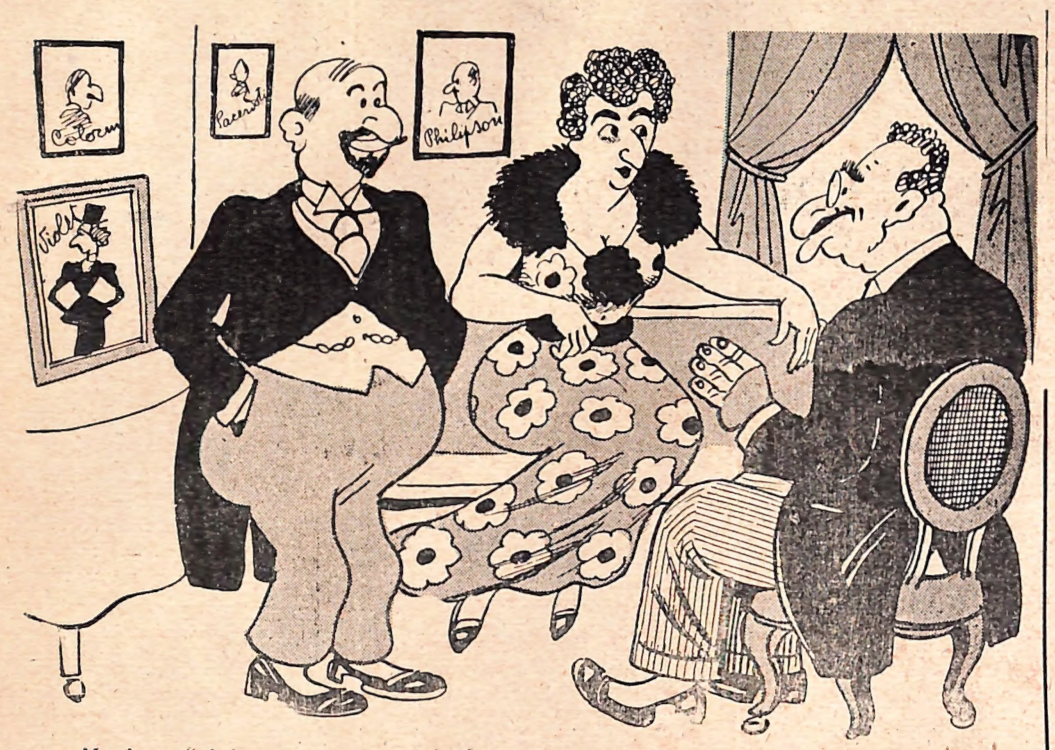

— Karim ağzini açinca hisim akraba hayran kaliyor...
— Sesi çok mu yuzel?..
— Yok be canum, bütün dişleri altin!..

Müşteri — Ne duruyorsun?
Berber — Nerenden başlıyayım diye düşünüyorum!..

Kadın — Evin içi İspanyaya döndü...
Erkek — Aman karıcığım, daha devam edecek miyiz?!..

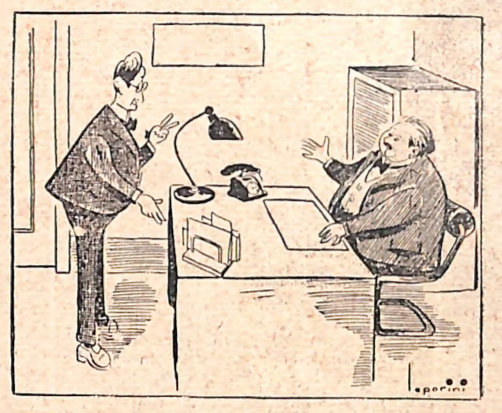

— Karının doğurması için sana bir gün izin vermiştim halbuki sen iki gün gelmedin...
— Tabiî bayım, refikam ikiz doğurdu!..

Aylık Ev doktoru

Dördüncü sayısı ay başında çıktı

İlk sayısından itibaren çok beyenilen ve çok sevilen AYLIK EV DOKTORU MECMUASININ dördüncü sayısı 1 Birincikânunda çıktı. Bu sayı da birçok kıymetli ve istifadeli bilgilerle doludur. Kendisinin ve ailesinin sıhhatini düşünen herkes her ay başı bu güzel mecmuadan birer tane alınmelidir. Fiatı yalnız 10 kuruştur.
Bütün bayilerimizde bulunur.

Bayan — Sana bir müjde vereyim de sevin, babam evlenmemiz için izin verdi..
Bay — Oh oh, kaç ay izin verdi!..

No. 155 CİLT: 6 YIL: 3 FİATI 10 KURUŞTUR 15 BİRİNCİKÂNUN 1938

Karikatür

İDAREHANESİ:
İstanbul: Ankara caddesi hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103. Telefon: 23031
Telgraf: İst. KARİKATÜR

Sahibi:
SEDAT
SİMAVİ

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye: Seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇİKAR SİYASÎ VE EDEBÎ HAFTALİK MİZAH MECMUASİ

— Salamon, bu hafta artirim haftasi imiş...
— Ne duruyoruz be Yasaf, öyle isam biz de fiatlari artiralim!...

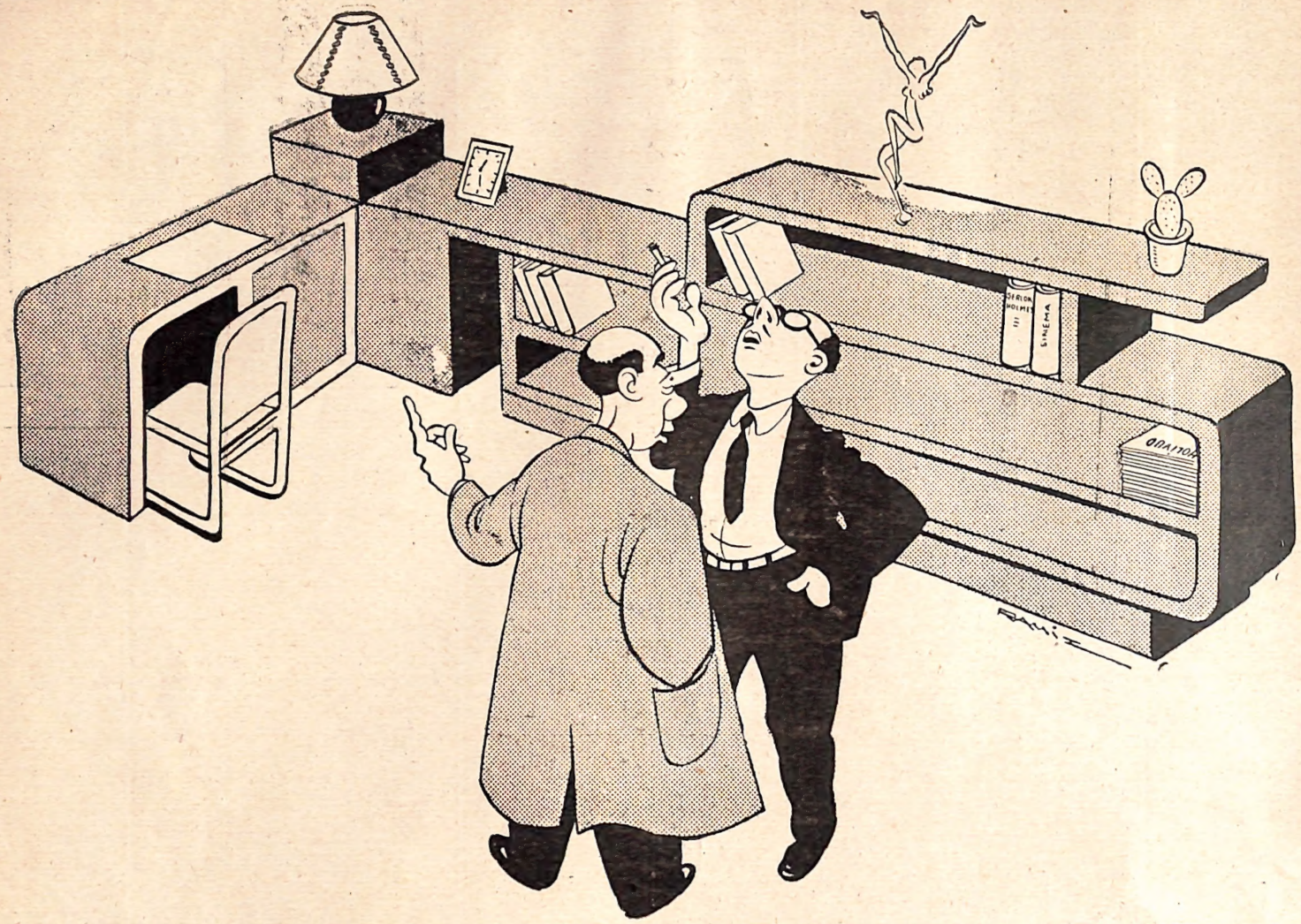

— Kütüphaneniz zengin midir?..

— Zenzin de söz mü birader, tam bin iki yüz liraya yaptırdım!..

YENİ VALİMİZİN AÇIK MEKTUBU

Muhterem Lûtfi Kırdar'dan, Karikatürün baş sayfasında neşri ricasile bir mektup aldık. Değerli yeni valimizin bu emrini memnuniyetle yerine getiriyoruz.

Sayın İstanbullular,

Memnuniyetle anladığıma göre, yolumu hacı bekler gibi hasretle bekliyormuşsunuz. Filhakika bana yapılan istikbal merasimi ancak eski devirde, omuzlarında nadide hediyelerle Hicazdan dönen hacılara yapılırdı.

Gerçi vilâyet binasının kapısı yeşile boyanmamış, sağ ayağımla ilk adımımı atarken çifte kurban kesilmemiştir. Fakat benim fikrimce bu ayni isabet olmuştur. Çünkü kapı boyamak, kurban kesmek suretile gösterilen memnuniyetin benim istikbalime mi, yoksa selefimin uğurlanmasına ait bir merasim mi olduğu şüpheli kalabilirdi.

Yeni koltuğumda rahat bir nefes almadan, ayağımın tozile, bana hemen dert dinletmiye başlamanız gerçi bu kibar şehrin misafirperverlik şöhretine uyar hareketlerden değildir. Fakat ben doktorum. Hasta evlerinin kapısından girer girmez sıkıntı ve ıztırap çekenlerin ahüzârile karşılaşmıya alışmışımdır. Onun için sizin de gazete sayfalarında bir haftadanberi noktasız, virgülsüz devam eden şikâyetleri büyük bir sabır ve hüsnü niyetle dinlemekteyim.

Dertlerinize deva bulmak için elimden geleni yapacağıma, hattâ gelir gelmez Darülâcezede yapmış olduğum bazı zarurî uzuv kesme ameliyatlarımdan da geri durmıyacağıma inanmanızı rica ederim. Fakat bunun için benim de size bazı ricalarım ve şartlarım vardır. Benim sizi memnun etmek için muvaffakıyetle çalışmam sizin bu açık mektubumda ileri süreceğim şartlarımızı ifa etmenize tâbidir.

Malûm ya, mucize ve kerametler devrinde yaşıyor değiliz. Ben ne nebî, ne de evliya olmak iddiasında değilim. Sadece sizler gibi iki kollu, iki ayaklı, bir başlı bir insan, bir idare memuruyum.

Evvelâ her kafadan bir ses çıkarmıyacak, ehemmiyetli birçok işler dururken sudan bir takım meseleler ve taleplerle başımı çıfıt çarşısına çevirmiyeceksiniz. Bu bir.

Saniyen büyük küçük hepiniz, nezaketimi suiistimal ederek, mahalle kahvesine devam eder gibi makamıma devam etmiyecek, işle geçireceğim kıymetli vakti bana beyhude yarenliklerle kaybettirmiyeceksiniz. Belediyedeki idare odalarına fuzulî olarak müdavemet üzere bulunduğu ve işlerini lüzumundan fazla kestirme yollardan takip ettiği anlaşılan bazı hatırlı zatların mübarek ayaklarını kesmek için gerçi bir tamim neşrettik. Fakat kendi makamımızı bu gibilerden siyanet için de bir ikinci tamim neşrine imkân olmadığını elbette takdir edersiniz.

Madde 3: Bilirsiniz ki, her işin bir zamanı ve sırası vardır. Âmiyane tâbirile devlet işi boyacı küpü değildir ki, herhangi bir meseleyi besmele ile daldırıp istenen rengi verdikten sonra dışarı çıkarmak mümkün olsun.

Eğer İstanbulun her işinin bir mucize süratile çıkması mümkün ve matlup bulunsaydı, muhterem âmirlerim beni Manisadan kaldırıp buraya getirecekleri yerde Vilâyet ve Belediye mührünü meşhur millî hokkabazımız profesör Zati Sungura teslim ederlerdi.

Binaenaleyh şayet iki ayda olacak şeyi üç günde neden olmadı diye kalkarak zihnimi karıştırır ve kuvvei maneviyemi kırarsanız, beni de boyacılığa alıştırır, meselâ köprünün delik dubaları tamir edilecekken parmaklıklarını boyamak gibi gösterişlere sevkedersiniz. Bu takdirde, işin mesuliyet ve günahı benden ziyade size olur.

Nihayet vali ve belediye reisi demek Darphane müdürü demek olmadığını da anlamalısınız. Yani daha açıkçası altımda Karun hazinesi değil, sadece bir idare koltuğu vardır. Bir idare memuru dışardan göründüğü gibi hazırdan yemez, Alinin külâhını Veliye, Velininkini Aliye geçirmek suretile idarei umur etmek mecburiyetindedir. Fazla olarak bileklerini sımsıkı bağlıyan ve adına malî mevzuat denen bir takım zincirler vardır ki, onu sizin gözleriniz dışardan pek iyi farkedemez. Binaenaleyh paraya teallûk eden işlerde istenen şeylerin hemen olmasını istemek boş yere sizi de, beni de üzmekten gayri netice vermez.

* * *

Şartlarımın bir kısmı daha vardır ki, onların hepsini size madde halinde saymak mümkün değildir. Bunların umumî prensipi «Bir elin sesi çıkmaz» ve «Her şey karşılıklı olur» yolundaki halk hikmetleridir.

Meselâ benden Taksim meydanındaki ayakyollarının kaldırılmasını istiyorsunuz. Âlâ, fakat siz de buna mukabil bana her duvar dibi ve yol dönemecini - bazı pek sıkı vaziyetler müstesna - bir ayakyolu şekline sokmıyacağınızı vadetmelisiniz.

Sokaklarınızı temizletirim. Ancak benim temizlettiğim sokağa sizin tükürmemeniz, süprüntü atmamanız, pencerelerden tahta, çamaşır ve bulaşık suyu dökmemeniz şartile...

Caddelerde biribirinizle göğüsleşmeden, çarpışmadan rahat yürümenizi temin için alınacak tedbirler bendendir. Fakat bu tedbirleri tatbik edecek memurlarımı birer bostan korkuluğu gözile görmemek ve ihtarlarına riayet etmek sizden olacaktır.

Pazarlıksız alış veriş kanununu esnafa hulûs ile tatbik ettirmek için elimden geleni yapacağım. Fakat buna mukabil siz de heriflere gizli pazarlık teklifi suretile işimi bozmıyacaksınız.

Gerçi şimdiki tramvay şirketindeki marazı tedavi, doktora değil, ancak Azrail aleyhisselâma verilmiş bir kudrettir. Böyle olmakla berabesr tramvaylardaki tansiyon hastalığını tedaviye gayret boynumun borcudur. Fakat siz sıraya saygı, riayet etmiyerek biribirinizi çiğner ve yürüyen tramvaylara inip binmek şeklindeki sporunuza devam ederseniz benim için yapılacak şey ancak sizi vaktinde hastaneye yetiştirmek için sıhhî imdat otomobilini yetiştirmekten ibaret kalır.

Hâsılı ben size, siz bana dayanarak el ve hattâ mümkünse dil birliğile çalışırsak, hükûmet de ikimizi birden desteklerse inşallah ikimizin de sonu hayırlı olur. Baki selâm ve hürmetler.

Lûtfi Kırdar

Müstensihi: KARİKATÜR

Adlî Tıptan bir sima:

Doktor (Can)

BİLMECELER

Tepeden yükselir, buluttan aşar,
Kanadı var ama, kartal değildir.
Başımdan eksilse gönlümde yaşar,
Gerçektir dediğim, masal değildir.
— Kimdir o?

— ATATÜRK.

●

Denizin kardeşi, göklerin eşi,
Toplamış gönlüne ayla güneşi,
Başında gençliğin yanar ateşi,
Eğerçi saçları kumral değildir.
— Kimdir o?

— İNÖNÜ

●

Dalgasız görünür dıştan bakarsan,
Şaşırtır puslayı, dümeni kırsan,
Çarpar gemisini kayaya korsan,
Denizin kenarı kumsal değildir.
— Kimdir o?

— CELÂL BAYAR.

●

Rüzgâra baş iğmez, çınar sanırsın,
İçinden ah eder, yutar sanırsın,
Üstü gül örülü hisar sanırsın,
Kılıçtır gördüğün, bir dal değildir.
— Kimdir o?
— TÜRK MİLLETİ.

Hancı

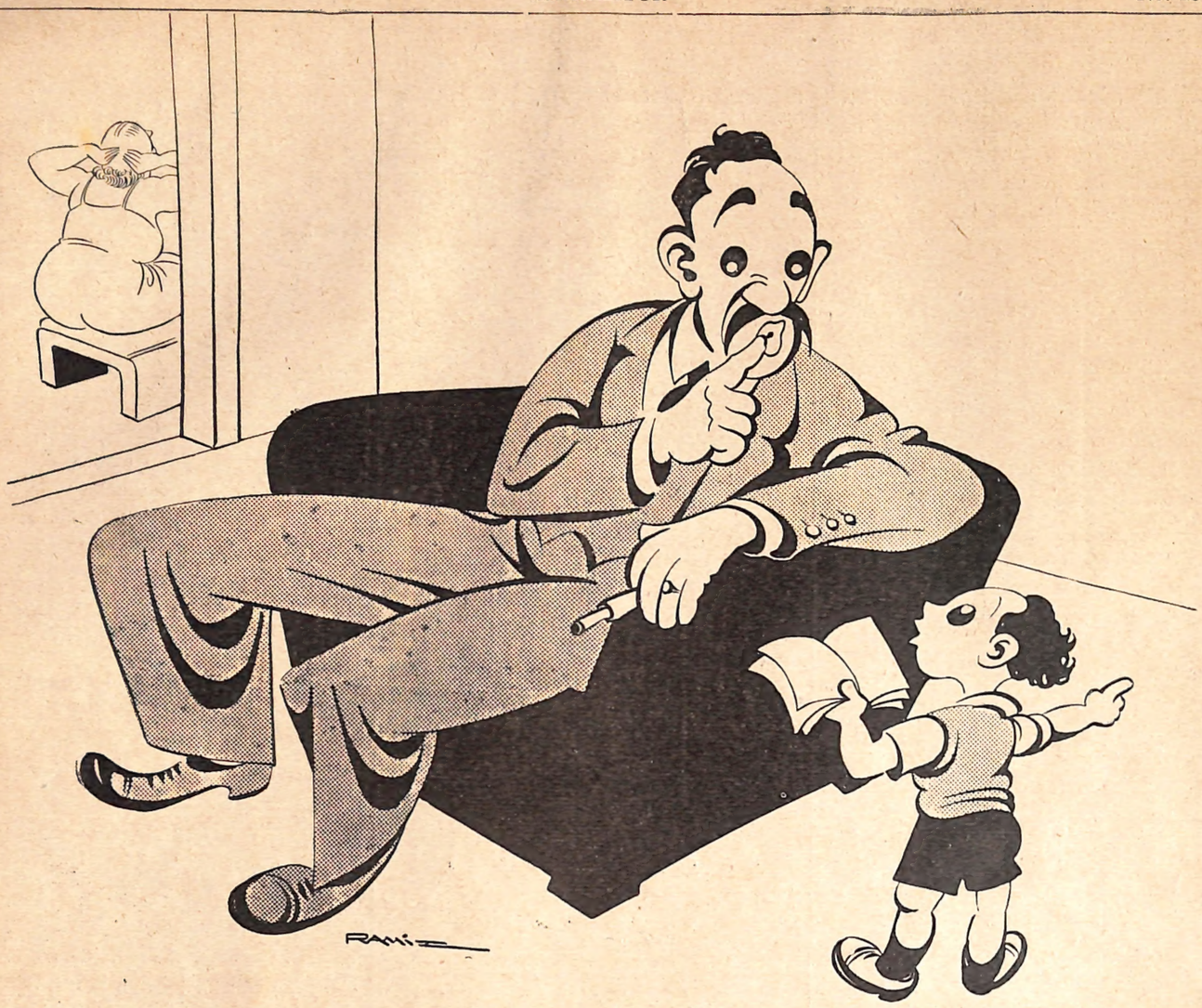

— Baba kitabımda yazıyor, her sene kürklerini değiştiren hayvanlar varmış..
— Aman oğlum, yavaş söyle annen duymasın!..

NELER DİYORUM

Canıma kasteden var, ona canan diyorum,
Canımdan geçerim de, geçmem ondan diyorum,

Gezersin acı biber yemiş gibi dağ, tepe,
Aşkımın zerresini sen de duysan diyorum.

Yüzüme baksa aklım kanatlanır başımdan,
Kalbimi sormuş olsa işte cüzdan diyorum.

Ya ayağım, ya başım çıkar kapı dışarı,
Barındığım kümese apartıman diyorum.

Beni perişan eden düşmanı dost bilerek,
Bana imdada koşan dosta düşman diyorum.

Gözüme her ilişen bana mecnun görünür,
Döndü Şifa yurduna bütün cihan diyorum.

İki durak arası bir adam çiğnemeden,
Tramvayı sürene usta vatman diyorum.

Bir lâhza kulak verse son çıkan şiirlere,
Eş olur hastasına Mazhar Osman diyorum.

Falsosuz şarkı nedir bilmiyen bayanlara,
Sen ne dersin bilemem, ben el'aman diyorum.

Akşam Eminönünden Şişli tramvayına,
Atlayıp yer bulana «Bir kahraman!» diyorum.

Tanrı kolaylık vere gayri Lûtfi Kırdara,
İstanbulun dertleri sonsuz roman diyorum.

Kış geldi, güzellerin göğsü, kolu kapandı.
Yani bizim ilhamı sardı duman diyorum.

Ne yazayım, bilmem ki, bu mevzu kıtlığında?
Bahar gelinceyedek halim yaman diyorum!

ÇAMDEVİREN

Tunus Gediği

İtalya — Bana çizmeden yukarı çık...a dediler, ben de aşağıdan alıyorum!..

Bayan — Gazetenin moda yazıları var mı?
Bay — Evet, baştan başa İstanbul valisine imar hakkında tavsiyelerle dolu!...

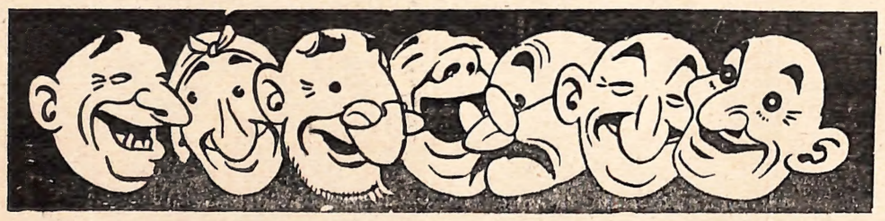

Haftanın Anketi:

Yeşilay Kongresinde

İçki düşmanları, bu hafta, senelik kongrelerini yaptılar. Cemiyetin demirbaş eşyasından sonra en sağlam âzası olan Doktor Mazhar Osman, Fahrettin Kerim ile Bayan Safiye Hüseyinden madasını bütün yeni simalar teşkil ediyordu. Bu değişiklik Yeşilay başkanı Doktor Mazhar Osmanın da dikkatini celbetti.

Kongreyi açarken bilhassa bu noktaya işaretle dedi ki;

— Geçen sene kongremizi şereflendiren âzaları bu sene göremiyoruz. Ne gariptir ki, bu hal her sene vaki oluyor. Daima kongrelerimizi yeni yeni simalar şenlendiriyor... Acaba bir sene evvelki simalar nereye gidiyor? Umumî kâtibimiz Doktor Fahrettin Kerim bu noktayı izah ederler mi?

Fahrettin Kerim ellerini uğuşturarak;

— Vallâhi bilmem ki, dedi. Umumî kâtibin vazifesi muhterem âzayı kongreye davet etmektir. Fakat bu âzanın şu dakikada nerede bulunduğunu kestirmek onun elinde değildir. Nerededirler, kim bilir?

Kalabalığın içinden bir ses duyuldu:

— Ben bilirim.

Herkes, ses gelen tarafa baktı. Bu, Neyzen Tevfikti. Hayretle sordular;

— Nereden biliyorsun?

— Nereden bileceğim, demin ikisile beraberdim, yarı yola kadar güç belâ getirdim. Fakat ondan ötesine gücüm yetmedi...

— Ne oldu?

— Sızdılar!

Kongre âzası bu beyanat karşısında itiraz ettiler;

— Yeşilay âzası sızmazlar, iftira etmeyiniz.

Neyzen Tevfik, gülümsedi;

— İçkinin ölçüsünü kaçırınca mis gibi sızarar, kardeşiml.

Sonra yanındakine iğilerek;

— İçki denen musibet, Yeşilay âzası imiş, değilmiş, dinler mi? Fazla kaçıranın hemen beyni balâsına vurur.... Saatine kalmaz, insanı nakavt eder.

Diyordu,. Kongre reisi, Neyzene sordu;

— Sen ne diye geldin?

— Çallı İbrahimle sözleşmiştim de...

— Ne münasebet?

— İçki düşmanları kompas kurarken, içkinin dostları gaflette mi kalsın? Düşman gözönünde gerek kaidesince biz de aranıza sokulmıya karar verdik.

Bayan Safiye Hüseyin atıldı;

— Görüyorsunuz, arkadaşlar, çok mücadele etmiye mecburuz. Kendilerinin sıhhati, saadeti için çalıştığımız insanlar, bizi düşman tanıyarak, hareketlerimizi kontrol için aramıza giriyorlar... Buna karşı şiddetli tedbirler almalıyız.

Reis, kongre âzasına hitap etti;

— Ne gibi tedbirler düşünüyorsunuz?

Ekseriyeti teşkil eden mektep talebelerinden zeki bir çocuk:

— Propaganda yapmalı, diye haykırdı, meşhur şairlere içkinin mazarratı hakkında tesirli manzumeler yazdırmalı...

Reis — Aksi gibi, böyle bir şair hiç aklıma gelmiyor!

Neyzen Tevfik — (Derin bir göğüs geçirerek) Böyle bir şair vardı ama, sizlere ömür, göçtü, gitti.. Bizim hazreti Akif!

Talebe, heyecanla sözüne devam etti;

— İçkinin fenalığını gösteren manzum levhalar yaptırmalı..

Reis — Lâkin o ressam nerede?

Neyzen Tevfik — Millet Meclisinde Konya mebusu Şevket... Fakat, inhisar varidatına dokunur diye, o da, fırçaya, boyaya el dokunduramaz...

Talebe, düşüncelerini, su gibi söylüyordu;

— Roman yazdırmalı, piyes oynatmalı, şarkılar bsteletmeli, her tarafa içkinin cemiyetteki tahribatını anlatmalı... Bunun için de bütün sanatkârları seferber etmeliyiz. Başka çare yok..

Neyzen Tevfik söze karıştı;

— Sanatkârları seferber etmek için de bir tek çare var!

— Nedir?

— Onları zilzurna sarhoş etmek! Yoksa, akılları başlarında iken böyle bir teşebbüse girmelerine ihtimal yoktur.

Kulak misafiri

Bayan — Seni gidi yezit herif seni, bu halde de hizmetçinin kollarındasın ha!...

Araları açıkmış

— Kardeşine bir ricada bulunacağım, sen söyler misin?

— İmkânı yok... Bu sene onunla aram açıldı.

— Ya!..

— Evet, ben apartımanın birinci katında oturuyorum, o on birinci katında!.

Bu da aksi

— Haksız kazandığın serveti avuç avuç sarfederken için sızlamıyor mu?

— Ona bakarsan, görenlerin içi daha fazla sızlıyor!

İsim

— İtalyanlar, Romadaki bir caddenin ismini «Korsika» koymuşlar..

— Ne iyi. Öteki sokaklara da «Tunus, Cibuti, Nis» adını taksalar, sefere, zafere hacet kalmadan, istediklerini kolayca elde etmiş olurlar!

Yaya

— Sizin bayan her yere otomobille gidiyor, siz yayan.

— Ne yapayım? Kılığıma, kıyafetime bakıp beni yanıma lâyık görmüyor.

Bilmece

Bilmece meraklısı idi. Kimi görse bilmece bahsine girer, kazanırdı. Bir arkadaşına rasladı;

— Haydi bilmece söyliyelim.

Arkadaşı razı olmadı;

— Ben seninle bilmece yarışına giremem..

Öteki ısrar etti;

— Benim sorduklarımı sen bilmezsen bir lira vereceksin, senin sorduklarını ben bilemezsem on lira vereceğim... Yine razı değil misin?

— Razıyım ama bir şartla..

— Nedir o şart?

— İlk önce ben soracağım.

— Peki..

— Havada dört ayaklı, denizde tek kanatlı, karada çiffte kollu... Bil bakalım?

Bilmece üstadı, düşündü, taşındı bilemedi. Çaresiz on lirayı verdi. Sıra kendisine gelmişti, sordu;

— Sen bil bakalım, havada dört ayaklı, denizde tek kanatlı, karada çifte kollu.. nedir?

Muhatabı, on liranın birini uzattı;

— Vallâhi ben de bilmiyorum!

Sürpriz

Genç kadının doğum günü idi. Kocasına:

— Hani sen bana bugün için bir sürpriz vadetmiştin, dedi.

O gülümseyerek:

— Unutur muyum? Dedi ve cebinden bir küçük mücevher kutusu çıkarıp uzattı.

Kadın sevinçle açtığı mahfazadan bir ufak limon şekeri çıktığını görünce bağırdı:

— Bu mu sürpriz?

O hayretle kaşlarını kaldırdı:

— Hakikaten çok acayipsin karıcığım. Bundan büyük sürpriz olur mu?

Hiddet hali

Beyğolu caddesini bir aşağı bir yukarı kulaçlayıp duruyordu. Tanıdıklarından birile karşılaştı. Onu soluk soluğa gören arkadaşı merak etti;

— Böyle telâş içinde ne arıyorsun?

— Kocası ile kavga etmiş bir kadın arıyorum...

— Belki hiddet halile ihanet etmek ister de!

Tarihten

İstanbuldan dönen — Ağalar, selâmlık alayında padişahın atı bana baktı....
Köylüler — Ne mutlu sana!..

Aldığın aynı cevaptır, bunu git herkese sor;
Tıpkı kaplumbağadır bizdeki aheste spor!..
Biz küreksiz kayığız, Avrupa son çapta vapor,
Sporun doktoru; «Bitkin!» diyerek verdi rapor!..

★

Gelse maç yapmak için yurda takım Avrupadan,
Bizim erler geçirir onları mutlak sopadan!...
Gerçi pek farksız olur onlar ezilmiş sıpadan,
Yine mağlûp çıkarız, hissemiz olmaz kupadan!..

★

Dün frenk gençleri biz benzetiyorduk tazıya,
Şimdi olmuş da küheylan, gemi almış azıya!
Göz at, ey Türk genci, şu tarihteki altın yazıya:
Baş eğer Avrupa Türklerdeki pulat pazıya!..

★

Yine bir asra yakın sıska, çelimsiz gövden,
Hangi bir kahbe zehirdir seni dermansız eden?..
Geceler fecre kadar içkiye gelmez bu beden,
Hele maziye göz at, böyle cılız mıydı deden.

★

BİZDİ

Gücünün şahididir e
Koca bir külçe demi
Üstelik zırhı giyip s
Bu ağır yükle gider,

Etti mazide deden r
Güce olduktu misal
Düşman aslanca ge
Bir kılıç indirerek ç

1938

i Yaprak :

İnönü — Yurddaşlarım, çoluğunuza çocuğunuza benden selâm söyleyiniz....

Köylüler — Sağ ol paşam!..

SPOR

★

i kalkanla, pala:
kleti yüz okka ola!..
çıkarlardı yola,
biri vermezdi mola!

★

te bir şan hediye:
ürk gibi kuvvetli!» diye.
sonra dönermiş kediye,
ü bölermiş ikiye!

★

Cenk edermiş o çelik kalkanı göğsünde tutar,
Öldürürmüş havadan düşmanı bir mızrak atar!..
Hasmı pes dermiş onun toprağa sırtüstü yatar,
Ya kaçarmış dolu dizgin: Tutamaz gayri tatar.

★

Arkadaş!.. Onlara hiç benzemedin halbuki sen,
Karayel olmalısın cümle stadlarda esen!.
Korusan gövdeni aslan kesilirsin bilsen,
Bir yaman atlet olur içkiyi bir anda kesen.

★

Acırım baksam eğer altı çürük gözlerine:
Neye gençlik feri yoktur, neye çökmüş derine?
Sarı bir gölgesi vardır teninin kan yerine,
Böyle bir çehreyi lâyık göremem Türk erine.

★

Seni viran ediyor sade tütün, içki.. bırak,
Her zaman durmalısın sonra kadınlardan ırak.
Dinlemezsen verilen pendi omuz sallıyarak,
Kalacak bizde spor bahçesi yıllarca kurak.

NECDET RÜŞTÜ

Sakal bıyık

Tanıdıklardan biri sokakta:

— Yahu Allah rızası için şu sakal bıyığı kes, dedi. Bu zamanda sakal kimde kaldı.... Hem sen okadar ihtiyar da sayılmazsın... Sakal, uzun müddet yanaklarını güneş ve havadan muhafaza ettiği için cildin eski güneş görmemiş saraylıların ciltleri gibi yumuşak ve taze kalmıştır. Hele şu sakalı attır, altından hazırlop yumurta gibi terütaze bir delikanlı çehresinin çıktığını göreceksin. Hem sen yeni evli de sayılırsın... Karın seni sakalsız, bıyıksız görünce kim bilir ne memnun olur.

Adamcağız bu nasihati tutarak bir yere girdi, sakalı, bıyığı attırdı. Eve girdiği zaman ortalık kararmıştı. Arkası dönük olan karısına koştu, boynundan ve yanağından öptü.

Genç kadın gözlerini kapıyarak;

— Oh, ne güzel, dedi.

— Elbette güzel ya... Sakalı atınca taze çocuklara döndüm.

Kadın hayretle bağırdı;

— Ay sen miydin? Vallâhi tanıyamadım.

Kuş

Kadın, neşeli bir dakikasında;

— Kendimi bir kuş gibi tatlı hissediyorum..

Dedi. Kocası boş bulundu;

— Ne duruyorsun? Gökler seni bekliyor... Uçup gitsene!

Matemli

— Ne ağlıyorsun? Sen şimdi matem içinde bunalırken senin merhume cennet bahçesinde sefa sürüyor..

— Ah, imkânı var mı? Onun ayak bastığı yer saniyesinde cehennem olur!

İkram

— Dün Zehranın çayında imişsiniz. Size neler ikram etti?

— Okadar dedikodu vardı ki, ne yediğimizin, ne içtiğimizin farkına bile varmadık!

Salamonla oğlu

— Namuslu adam kime derler?

— Yolda bulduğu para cüzdanini arkadaş ile taksim eden adama derler.

— (Gözlerini açarak) nasil taksim?

— Cüzdani arkadaşına vererek içindekini cebine atmak, baba!..

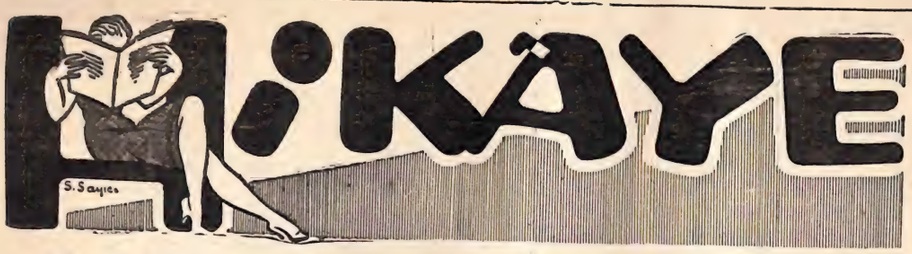

YAĞ MUBAREK YAĞ

Şimşekler çakıyor, gök yıkılacakmış gibi gürlüyordu. Yağmur bardaktan boşanırcasına iniyor, her taraftan seller akıyordu.

Görünürde dökülmedik yaprak kalmamıştı, hattâ ağaçlar yıkılıyor, kökünden çıkıyor, devriliyordu.

O, penceresinin arkasında oturmuş;

— Yağ mübarek yağ! Diyordu, yeni bir tufan olsun, hayat namına bir şey kalmasın... Her şey ölsün, her şey.. Sonra yeni bir dünya doğsun, insanlar ilk çağlarını yaşasınlar... Kâşane nedir, bilmesinler. Ömürleri kovuklarda geçsin.

Yağ mübarek yağ... Denizler taşsın, sel en yüksek tepeleri aşsın. Dünyayı yıkasın, yıkasın... Belki o zaman bu mezellet ortadan kalkar, nankörlük kalkar, hırs kalkar, riya ve iğfal kalkar..

Tabiat gittikçe kuduruyor, dünya yıkılacakmış, kıyamet kopacakmış gibi her taraf kararıyor, şimşekler biribirini kovalıyor, gök gürlemeleri korkunçlaşıp artıyor, yıldırımlar müthiş tarrakalarla ortalığı sarsıyordu. O devam ediyordu:

— Düş mübarek düş! En muallâ taklardan, en süfli ocaklara kadar yıkmadık çatı koma! Yak, parçala... Kalpler ve dimağlar gibi yüzleri ve vücutleri de kavur, karala...

Yanı başında bir ev yıkılıyor, altında kalanlar ölüme karşı haykırıp bağırıyordu. O devam ediyordu;

— Yıkıl dünya, mihverin kopsun. Seni tutan destekler çöksün. Güneşin batsın. O uçsuz bucaksız boşlukta kesilmiş bir kafa gibi yuvarlan. Sonra bütün ağırlığınla cehenneme düş, yan... Kül ol. Külün havada savrulsun, her zerren biribirinden ayrılsın...

Sokakta kalarak nehir gibi akan sel içinde çırpınıp duran, boğulmamak için tutacak bir el arayıp bağıran zavallıyı gördükçe haz duyuyordu;

— Geber, diyordu, geber ve boğul! Yaşıyacaksın da ne olacak! Mevcudiyetin bu âleme şeref mi verdi, leke getirmedi mi? İnsanlık sende hayvanlaşıp alçalmadı mı? Geber ve boğul! Evlât ve ayalin de ayni âkibete uğrasın, zürriyetin kesilsin, nam ve nişanın kalmasın. Mezarını sırtlanlar kazsın...

Tesadüfen yanında bulunuyordum. Bu dualarını işittikçe hayretten hayrete düşüyordum. O kadar ki, ağzımı açıp da bir şey söylemek bile elimden gelmiyordu. O, benim mevcudiyetimi unutmuş gibiydi. Herhalde kendisini yalnız sanıyordu. Eğer böyle olmasa, alelâcayip dua ve temennilerde bulunur muydu hiç?

Birden mevcudiyetim sarsılıyordu; Sakın arkadaşım aklını kaçırmış olmasın?

Nihayet dayanamıyorum:

— Hey, diyorum, Nusret! bu ne duası böyle!

Silkinerek kendisine geliyordu. Dönüp yüzüme bakıyordu, gözleri nekadar irileşmişti. Ayni zamanda kan çanağına dönmüştü... Tüylerimin diken diken olduğunu hissediyordum.

Bir dakika gözlerini gözlerimden ayırmıyordu. Sonra;

— Sen burada mıydın be? Diye haykırıyordu...

Erkek — Kadın daldan dala konan bir kuştur...
Kadın — Evet ama, kafese giren sizsiniz!..

Gayri ihtiyarî sandalyemi biraz geri çekerek;

— Amma yaptın ha! diyorum, sabahtanberi misafirin değil miyim? Yağmur başlayıncıya kadar tatlı tatlı konuşmuyor muyduk? Bu dehşetli âfet seni korkuttu galiba, ne söylediğini biliyorsun, ne de biraz evelini hatırlıyorsun. Biraz kolonya vereyim mi sana Nusret?

Kan çanağına dönmüş ve nerede ise dışarıya fırlıyacak gözlerini açıp kapamadan, bebeklerini oynatmadan yüzüme bakıyordu. Ben çehreme bir ateşin yayılmakta olduğunu duyuyordum. İçime sıcak bir şeyler akıyor gibi oluyordu, korkuyordum.

— Nusret, diyorum, kardeşim, bana öyle bakma, beni korkutuyorsun... Ne oldu sana?

Dışarda tabiat gittikçe kuduruyor, dünya yıkılacakmış, kıyamet kopacakmış gibi her taraf daha ziyade kararıyor, şimşekler göz açıp kapanıncıya kadar, birbirlerini kovalıyarak semadan zemine iniyor, gök gürültüleri korkunçlaşıp artıyor, yıldırımlar müthiş tarrakalarla ortalığı sarsıyordu.

— Söylesene Nusret, ne oldu sana? Biraz kolonya getireyim, değil mi sana?..

Kolonya bulmak bahanesile odadan dışarıya çıkıp kaçmayı düşünüyordum. Fakat kalkmıya hazırlandığımı görünce;

— Otur, diyordu, bugün öleceğiz, beraber öleceğiz!

Sonra ansızın üstüme çullanıyordu.

— Teyze! Teyze! yetiş. Diye bağırıyorum.

Dışarda felâketler ferman okurken, biz odanın içinde boğuşuyorduk. O zayıf çocuk, ne de kuvvetli olmuştu. Mütemadiyen gırtlağımı eline geçirmiye çalışıyordu.

Bu mücadelede belki mağlûp olacaktım. Bereket versin annesi yetişiverdi. Bizim yerlerde yuvarlanmakta olduğumuzu görünce;

— Ne oluyorsunuz? Diye bağırdı.

Bu esnada Nusret boğazımı yakalamış, sıkmıya başlamıştı.

Boğulur gibi;

— Aman teyze, diyorum, Nusret çıldırdı, kurtarmazsan beni boğacak!

Bin müşkülâtla elinden kurtulabiliyorum ve onu zaptedebiliyorduk.

Annesi hem ağlıyor, hem de bağlarından sıyrılıp üzerime saldırır diye korkuyor, bana;

— Aman oğlum, beni yalnız bırakma! diyordu.

Dışarda gürültü ve yağmur kesilmişti. Bulutlar yavaş yavaş dağılıyor, hava açılıyordu. Karşiki komşuya seslenerek karakola haber vermelerini rica ediyorduk. Gelen polisler Nusreti alıp götürüyorlardı.

Zavallı çocuk, dut yemiş bülbül gibi hiç sesini çıkarmıyordu. Sapsarı yüzünde çukurlaşan ve donklaşan gözlerile, dönüp dönüp bize bakıyordu...

Acaba deliren o muydu?..

İspinoz

Bayan — Bu akşamki baloya gitmek için bir tek elbisem yok..
Bay — Halbuki son yaptırdığın tuvaletin hiç de fena değil..
Bayan — Katiyen olmaz, onu geçen hafta giymiştim, bu akşam tekrar giyeyim de herkese kepaze mi olayım?!

İki aza

Tramvayda iki kişi arasında şiddetlice bir kavga çıkmıştı:

Birisi: — Bu hareketinize karşı sizi tokatlardım. Bereket versin ki, kibar ve nazik insanlara mahsus bir klüpte âzayim.

Öteki cevap verdi:

— Sen de çoktan kuyruk sokumuna tekmeyi yemiştin. Dua et ki, ben de Himayei hayvanat cemiyetinde âzayim.

Kulaktan Kulağa

İyiliğe doğru

Göz doktoru hastasına sordu;

— İlâcımdan memnun musunuz?

— Pek çok doktor..

— Gözünüzün önündeki karanlık noktalar kayboldu mu?

— Hayır, fakat şimdi daha büyüdükleri için eskisinden daha iyi görüyorum.

At koşusunda

At koşusunu tribünün bir köşesinden uslu uslu seyrediyordu.

Tanıdıklarından birisi:

— Yahu sen şansile meşhur bir adamsın, dedi, bir gün oyun masasından kârsız kalktığını hatırlamıyorum. Neden müşterek bahse iştirak etmiyorsun?

Bir başkası söze karıştı;

— Oyun kâğıtları gibi koşu atlarının da ötesini berisini elile karıştırmıya müsaade etseler onu da yapar ve kazanırdı.

Cemiyeti Akvam

Memur, pasaport istiyen bir adama sordu:

— Türk müsün?

O cevap verdi:

— Babam Türk, anam Araptır.

— Nerede doğdun?

— Annem bir İtalyan vapuru ile Marsilyaya yanaşırken doğmuşum. Babam İngilterede öldükten sonra annem bir Alman ile evlenerek Berline gitmiş. Ben yalnız kalınca bir Amerikalı kadın beni alıp Rusyaya götürmüş ve orada terbiye etmiş!..

Memur başını kaşıdı;

— Yahu zatâliniz Cemiyeti Akvam gibi bir şeysiniz, dedi.

Tılısımlı kundura

Bayanın ayakları fazla büyüktü. Kunduracı ne numara iskarpin giydiğini sorduğu zaman şöyle cevap verdi;

— Vallâhi onu pek söyliyemiyeceğim. İçi geniş, dışı dar bir şey bulamaz mısınız?

Uyku ilâcı

Doktor hastasına sordu:

— Verdiğim ilâçlar sizi uyutmıya yardım ediyor mu bari?

Hasta hararetle cevap verdi:

— Allah sizden razı olsun doktor... Hastalığımda çok fark var.. Size gelmeden evvel 20,000 e kadar sayı sayıyordum. Şimdi 19.995 i bulunca uyuya kalıyorum...

Tam istirahat

Çok yorgun düştüğü için dairesinden on beş gün izin almış ve Adada kibar bir otele gitmişti.

— Güzel bir oda isterim, dedi, geniş, güneşli, sakin ve manzarası güzel olmalı. On beş gün kadar dinlenmiye ihtiyacım var da...

Otel sahibi bunların hepsine başile «Peki» cevabı veriyordu.

— Yemekler ve kahvaltı dahil geceliği kaç kuruşa olacak?

Otelci:

— Dinlenmek ve geceleri rahat uyumak ihtiyacında olmanıza göre, müsaade ederseniz onu gideceğiniz gün arzedeyim.

Mahir yüzücü

Şahit, mahkeme huzurunda anlatıyordu:

— Ben odaya girdiğim zaman adamcağızı kan içide yüzüyor gördüm.

Dinleyiciler sırasındaki iki sporcudan biri ötekini dürttü:

— Herif amma usta yüzücü imiş ha!..

Zatürree

Bir sıhhatli kadın sokakta fakir bir mektep çocuğunun ağladığını görerek yanına yaklaştı;

— Niçin ağlıyorsun yavrucuğum?

— Zatürree bayan teyze...

Kadın şiddetle heyecanlandı;

— Ne söylüyorsun? Sen zatürreeye mi tutuldun? Vah yavrum vah..

— Yok bayan teyze.. İmlâ dersinde zatürree kelimesini yazamadım da hoca sıfır verdi.

Paltodaki mendil

Yemeğini bitiren ve parasını veren hırsız yanındaki masada gazete okuyarak yemek yiyen adamın paltosunu, asılı olduğu çengelden usulca aldı, arkasına giydi ve yürüdü.

Fakat kapıdan çıkacağı zaman dalgın müşteri başını gazetesinden kaldırarak seslendi:

— Affedersiniz... Paltonun cebindeki mendilimi almama müsaade eder misiniz?

Hakikî mucitler

Vapurda tanışmışlardı.

— Demek siz gazetecisiniz, dedi, çok garip. Halbuki sizi uzaktan bana mucit diye tanıtmışlardı.

Gazeteci güldü:

— Yanlış söylememişler, dedi, gazetecideki icat kabiliyeti kimde vardır?

Papağan

İHTİYARLIK HATASI

Basma ve yazma esnafından Hafız Affan, kırk yıllık kaşık düşmanını, kara topraklara bıraktıktan sonra önce acı, arkasından tatlı bir düşünceye daldı;

— Bizim köroğlu gitti... Yattığı yer nur olsun! Doğrusu onunla hem iyi, hem kötü günler geçirdim... O, ölürken, bana hakkını helâl etmişti. Eğer benim de onun üzerinde hakkım kalmışsa anamın sütü gibi helâl olsun. Sözün kısası, işte o gitti, ben de yalnız kaldım... Altmış beşine kadar evli yaşa da, bundan sonra bekâr kal... İşin acıklı ciheti de bu. Evliliğe alışmış adam için bekârlık ölümle müsavi... Keşki ben gitseydim de o kalsaydı, daha az canım sıkılırdı. Param var, pulum var, evim, apartımanım var, velâkin rahatım yok. Ayda üç, beş yüz liralık iradı ben yalnız başıma nasıl yer, bitiririm? Bunun hemen bir çaresini bulmalı... Çaresi de Allahın emrile, peygamberin kavlile evlenmektir.

Hafız Affan, ayda üç, beş yüz liralık iradını beraber yiyecek, bitirecek bir kadın aradı, bulmakta pek de güçlüğe uğramadı. Şöyle yirmi, yirmi beş arası, hem balık eti, hem de fındık kurdu, kumral güzel, şirin bir kız buldu. Eş, dostun himmetile, bekârlığın acısını fazla duymaya vakit kalmadan, düğünsüz bir dernek yapıldı, Hafız Affan güvey girdi.

Şu var ki, yeni evlilik hayatı, Hafız Affanın kırk senedenberi alıştığı eski hayata hiç benzemiyordu; Eski kadınının yalnız namazı, niyazi vardı, halbuki yenisi incesazla mükemmel caza düşkündü. E, zamane kızı, görmek ister, görünmek ister; Hafız Affan bu hakkı teslim ediyor, genç eşini koluna takarak tiyatrodan sinemaya, gazinodan lokantaya taşıyordu.

Bu hayat birkaç ay devam etti, fakat Hafız Affan da ondan sonra dama dedi. Dizlerinde müthiş bir karıncalanma, gözlerinde zamansız bir kararma, omuzlarında ağrı, başında sızı peyda olmuştu. İlk önce;

— Biz eski toprakız, acı patlıcanı kırağı çalmaz, hepsi geçer, gider..

Diye umur etmemiye çalıştı. Çalıştı ama nihayet yürüyemez, çalışamaz, iş göremez hale de geldi. Çaresiz meşhur doktorlardan birinin kapısını çalmıya mecbur oldu. Doktor, hastasını dikkatle din-

Bay — Sana bu aşk mektubunu gönderen budalanın kim olduğunu derhal bana söylemelisin...
Bayan — Sinirlenme kocacığım, o, senin vaktile bana yazdığın aşk mektuplarından biri!..

ledikten sonra, yanındaki körpe, fıkırdak kadına baktı;

— Zevciniz mi?

— Evet.

— Onu kaybetmek istemiyorsanız, ilk iş olarak, odalarınızı ayırmanız lâzım...

Arkasından Hacı Affana döndü;

— Mütahassıs bir doktora danışmadan evlenmek suretile bir hata yapmış oldunuz.

Hacı Affan boynunu büktü;

— Hakkınız var, doktor, dedi, ihtiyarlık hatası..

— Onu demek istememiştim.

— Hayır, hayır, ben hatamı biliyorum. Bayan yabancı değil ya.. Doğrusunu söyliyebilirim. İhtiyarlık hatası.

Eve döndükleri zaman, doktorun tavsiyesi mucibince, odalarını ayırmak ikisinin de başlıca vazifesi oldu. Hacı Affan, şimdi de, evli bir bekârlık devresi geçiriyordu. Bu, evlilikten de, bekârlıktan da sıkıntılı bir şeydi, fakat çaresizdi. Nitekim faydasını yavaş yavaş görmiye başladı. Önce omuz başlarındaki ağrı kayboldu, aradan iki üç ay geçince dizlerinin karıncalanması geçti. Senesine varmadan başındaki sızı da, gözlerindeki karartı da silindi, gitti..

Bir gece kendisini gayet genç, gayet kuvvetli hissetmişti. Rahatsızlığından en ufak bir eser bile kalmaması onu bahtiyar ediyordu. Damarlarında kan yerine ateş, kollarında adale yerine çelik zenberekler kaim olmuştu. Dayanamadı. Genç karısına dinç görünmenin şevki, onu birdenbire yatağından fırlattı. Giyindi, kuşandı, aynada kendisine baktı. Şu dakikada on yaş daha küçük görünüyordu. Ne yazık ki, yaşından on sene tarhedilse bile, yine geride elli yedi, elli sekiz yıl kalıyordu.

O bunu düşünmedi, ağır adımlarla odadan çıktı, karısının yattığı yer aşağı katta idi. Ayni ağır adımlarla merdiveni indi. Kapıyı birdenbire açıp içeri girecekti, fakat daha evvel can yoldaşının uykuda olup olmadığını anlamak maksadile kapıyı dinlemeyi daha muvafık buldu. Ancak kapıyı dinler dinlemez benzi kül kesildi. Çünkü içerde bir mırıltı, iki kişinin konuşmasından hâsıl olan bir ses vardı.

Hemen kapıyı açtı, içeri girdi. Korktuğu başına gelmemişti. Çünkü, içerde bulunan ikinci şahıs erkek değil, kadındı.. Hafız Affan sordu;

— Kimsiniz? Ne arıyorsunuz?

Yabancı kadın, korkudan, ağzını açamadı. Yalnız kucağındaki henüz doğmuş bir çocuğu Hafız Affana uzattı. Bu halile «Ben ebeyim!» demek istiyordu.

Hafız Affan, sevinçten hayrete, hayretten hiddete intikal eden uzun bir dakikadan sonra;

— Bu ne?

Diye homurdandı. Yatakta, yarı baygın uzanan genç kadın;

— Bu mu? Diye inledi, bu da bir gençlik hatası.

İspinoz

Doktor — Bu ilâçları aldıktan sonra, yirmi kere de banyo yapacaksın..
Salamon — Maşalla maşalla, daha yirmi sene yaşiyacağim demek!..

FIKRA

Davet

Baş, bayana haber verdi;

— Yarın akşam yemeğine samimî dostlarımdan beş, altı kişiyi davet ettim..

Bayan, bu haberi memnuniyetle karşıladı;

— Şunlara kendi elceğizimle münasip yemekler pişireyim.

— Çok isabet edersin, karıcığım, beni bütün ömrümce ikinci bir ziyafet vermekten kurtarırsın!

NAMUSLU HIRSIZ

Büyük Macera ve Heyecan Romanı

Birincl tefrikanın hülâsası

Mahalle imamı Hacı Rüstem, karısile son derece müzayaka içinde kalmışlardı. Bakkal, kasap krediyi kestikleri için bir akşam aç kalmışlar, lâmbalarında yakacak gaz tükendiği için o gece ele geçirdikleri bir mumun başında dertli dertli düşünüyorlardı.

Tam o sırada acı acı sokak kapısı çalındı. Böyle ansızın gelen misafirin kim olduğunu anlamak için karı koca kapıya indiler ve karşılarında bir Amerikalı ile şoförünü gördüler. Şoför Hacı Rüsteme bazı sualler sorduktan sonra, Amerikalının aradığı adresin tamam olduğunu söyledi. Birlikte eve girmek isteyince Amerikalı mani oldu ve:

— 2 —

Amerikalı dişlerinin arasından garip bir sesle;

— Bir parça.. Türkçe.. ben.. dedi ve içeri girdi.

Hacı Rüstem tekrar mumunu yakmıştı. Amerikalının kürklü paltosunu çıkarmakta olduğunu görerek ellerile işaret yaptı:

— Çıkarma... Çıkarma... İçerisi soğuk.

Odanın ateşsizliğini anlatmak için nefesile havaya hohluyor, ağzından çıkan dumanı Amerikalıya gösteriyordu. Amerikalı soğuğun ne demek olduğunu evvelâ anlamamıştı. Fakat imamın işaretini görünce o da «Hayır» mânasına bir işaretle parmağını salladı:

— Soğuk, soğuk.. nayn soğuk...

Misafir Hacı Rüstemin köşedeki sedirine oturmuştu.

İmam Safinaz hanımı oda kapısına çağırarak konuşmıya başladı:

— Yahu hanım... Oda buz kesiyor.... Herif üşümediğini söylüyor ama aldırma.. Ne olsa Tanrı misafiridir... Ben dün bizim kümesi yıkarak tahtalarını kömürlüğe doldurmuştum. Al getir onları yakalım... Oda biraz ısınsın...

Biraz sonra kadın kapı aralığından tahtaları bıraktı, Hacı Rüstem köşedeki saç sobayı doldurdu ve ateşledi.

Amerikalı bu esnada piposunu doldurmakla meşgul olmuştu. Fakat soba harladığı ve odayı ısıtmıya başladığı halde pipo hâlâ yanmamıştı.

Kadın kapıdan yavaş sesle sordu:

— Bana bak efendi... Mutlaka kahve lâzımsa komşudan biraz ödünç isteyim bari...

— Gel şu mendebur komşulara yüz suyu dökmiyelim... Zaten bu alafranga gâvurlarda kahve âdet değildir...

— Ayol yavaş konuşsana...

— Herif Türkçe bilmiyor ki, ne dediğimizi anlasın.

— Pek merak ediyorum... Senden ne istiyor acaba?

— Onu ben de merak ediyorum ama bakalım nasıl anlaşacağız? Hiç olmazsa şoförün tercümanlık etmesine müsaade edeydi.

— Kim acaba?

— Herhalde demin aklımıza gelen şey yani Hızır aleyhisselâm değil... Hızır muhtelif kıyafetlere girermiş ama kızıl bir Amerika gâvuru kıyafetine girmiş olacağını memul etmem...

— Mümkündür imam efendi mümkündür... Allah istedikten sonra Hızır her kıyafete girer..

İmam hayretinden boyunca hopladı. Bu sözleri söyliyen Amerikalı idi. Sakalının içinden garip bir kahkaha ile gülüyor ve onun hayretile eğleniyordu.

İmam — Fesübhanallah, dedi, fesüphanallah... Adeta ruya gördüğüme inanamıyorum.

Amerikalı bu defa içini çekti. Son derece temiz bir Türkçe ve fasih bir telâffuzla bir mısra okudu:

«Ruya değil bu aynile vaki»

Hacı Rüstem — Mirim kerem et, dedi, ben bu işten bir şey anlamadım...

Amerikalı: — Şimdi anlarsınız imam efendi, dedi, yalnız konuşacağımız şeyi bizden başka kimse işitmemelidir. Gerçi Safinaz hanım hemşiremizin kulağı ağırca işitir ama, emretsen de içeri odaya gitse ve kapıyı kapasak iyi olur.

— Vay siz Safinazı adile sanile tanıyorsunuz ha!..

— Hepsini anlıyacaksınız... Yalnız dediğimizi yapınız evvelâ...

Hacı Rüstem karısını savduktan sonra kapıyı kapadı.

Amerikalı:

— Nasıl keyifler Hacı efendi? dedi.

— Keyifleri bıraksak da asıl meseleye geçsek, zira merakımdan çatlıyacağım.

Amerikalı gülümseyerek:

— Pek güzel, dedi. Evvelâ kendimi takdim edeyim. Ben Amerikanın Şikago şehrinden leblebi şekeri kıralı Mister Fridim.

İmam gözlerini açtı:

— Vallâhi söylediklerinizin bir kelimesini anlamadım dersem yalan olur... Şikagoyu bilmem... Herhalde bir şehir olacak... Kendinizin leblebi şekeri kıralı olduğunuzu söylediğinize göre, leblebi şekeri de yine Amerikada bir ülke olacak..

— Aman imam efendi, siz leblebi şekerinin ne olduğunu bilmiyor musunuz?

— Bilmez olur muyum?.. Şekercilerin sattıkları bir nevi tortop leblebi şekerlemesidir. Şekerlemenin kıralı olamıyacağına nazaran ben de bunun Bulgarya, Sırbiya, İspanya gibi bir ülke adı olduğuna hükmediyorum... Yalnız zihnime mülâyim gelmiyen şey, kıralın Amerikadan kalkıp Türkiyedeki odunsuz ocaksız bir fakir imam evini ziyarete gelmesidir... Sonra yine benim bildiğime göre, ecnebi kırallar Türkçe bilmezler. Bilseler de herhalde malûmatları çatra patra birkaç kelimeden ibarettir... Binaenaleyh zatıâliniz açıkça alay etmiye gelmişsiniz.

Amerikalı mahzun bir tebessümle:

— Hayır imam efendi, dedi, sözlerim doğrudur. Bir kere siz aklı başında, makul, terbiyeli, melek ahlâklı bir insansınız. Sizinle alay etmiye cüret etmek için insan kendini bilmez bir terbiyesiz ve rezil olmalıdır.... Halbuki görüyorsunuz ki, ben yaşlı başlı, saçlı sakallı bir adamım.

Amerikalı bunları söylerken ciddi bir tavırla sakalını sıvazlıyordu.

— Merakımdan çatlıyacağım bu gece...

— Sabredin Rüstem efendi... Sözüme devam edeyim... Elbette siz de işitmişsiniz. Amerikada petrol kıralı, otomobil kıralı diye bir takım ünvanlar vardır. Bunlar petrol yahut otomobil satmakla milyoner olmuş insanlardır.... Ben de Amerikada tesis ettiğim leblebi şekeri fabrikalarile zengin olmuş bir adam olduğum için bana da böyle denir. Yani leblebi kı-

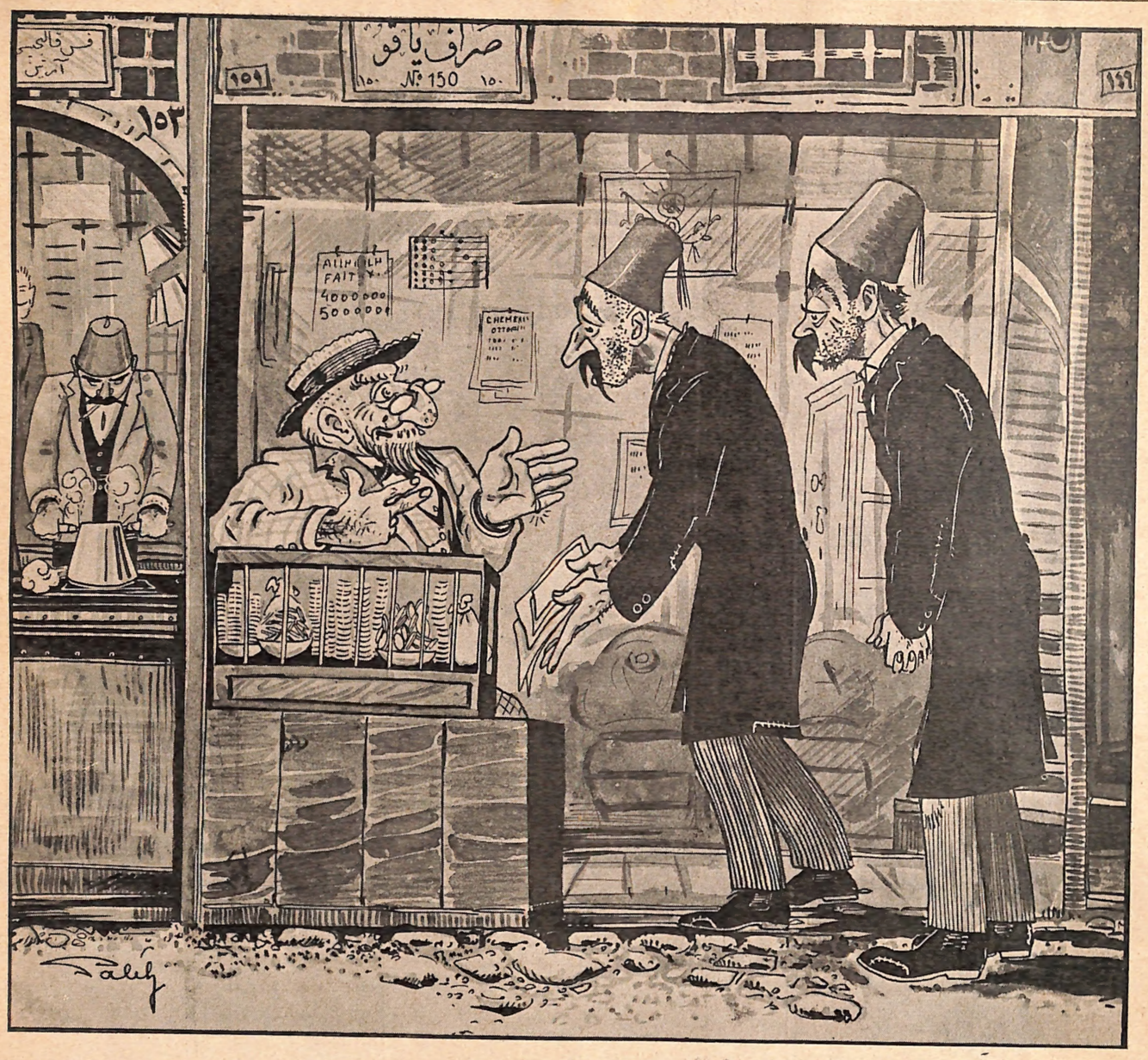

TARİHTEN ÇİZGİLER:

Eski devirde memurların maaşları aylarca verilemezdi. Bu yüzden birçok yolsuzluklar yapılır, memurların maaşlarını kırmak için sarraflarla defterdarlar, veznedarlar uyuşurlar Karun gibi zengin olurlardı..

Bir memur — Aman Yako efendi, altı aylık birikmiş maaşımız var... Kış geldi, bayram geldi çoluk çocuğumuzla çok müzayaka, perişanlık içindeyiz,. Şu altı aylık maaşımıza mukabil ne verirsin?..

Sarraf — Mehmet bey, biliyorsun ki, altı aylık maaşın iki aylığını defterdar beye veririm, bir aylık da veznedar alır, geri kalan üç aylıktan da bütün masraflarla beraber bir aylık da ben alıyorum, eh... Sana da tamam tamam iki maaş, yani iki altın ile iki mecidiye kalır!..

---

ralı Mister Frid... Mister efendi demektir. Frid de ismim... Ahmet, Mehmet, Sait, gibi Frid de bir isim...

— Peki, Türkçeyi nereden öğrendiniz? Beni nereden tanıyorsunuz?

Amerikalı ayağa kalkmış, gezinmiye başlamıştı. Yüzünü muma yaklaştırdı:

— Bana dikkatli bakınız... Çehremi tanımıyor musunuz?

— Ne münasebet?

— Sesimi....

— Sesinizi de tanımıyorum... Durun bakayım... Hele bir kere daha konuşun...

Ne isterseniz söyleyin...

Hacı Rüstemin gözleri parlamıştı.

Amerikalı gülümsedi:

— Peki söyliyeyim...

«Geçmiş zaman olur ki..»

İmam biraz düşündükten sonra;

— Hayır hayır, dedi, birisini hatırladım ama imkânı yok... Binaenaleyh kim olduğunuzu kendiniz söyleyin...

— Devam edecek —

Vali

Kaymakamdı, vali oldu. Tebrike gelen bir dostu onu, biraz düşünceli buldu;

— Neye üzülüyorsun? Vali oldun. İşte mevkiin de, maaşın da yükseldi!

Yeni vali içini çekti;

— Öyle ama, dedi, ben daha valilik maaşını almadan bizim evde iğneden ipliğe kadar hepsi vali oldu.

Başınız mı ağrıyor?
Gripten mi yatıyorsunuz?
Romatizmanız mı teprendi?
Dişinizin agrısı sizi çok mu rahatsız ediyor?
Bir tek kaşe

Neokürin

Bütün bunları derhal giderir.
Ve size göz açtırır.
Lüzumunda günde 2 kaşe alınabilir.

Neokürin

Mideyi bozmaz ve kalbi yormaz.
Tek kaşe 6 kuruş, 6 lık ambalâj 30 kuruş. Her eczanede bulunur.

ANTALYA

DİLEK KİTAPEVİ
NAİL KONUK

Yedigün neşriyatının bütün çeşitlerini okuyucularımız Dilek Kitapevinden tedarik edebilirler. Mektep kitaplarınızı, kırtasiye ve fotoğraf levazımatınızın ucuz fiatlarla Nail Konuk ticarethanesinden tedarik edebilirsiniz.

Bu adamı canından bezdiren şey; GRİPİN i tecrübe edinceye kadar çekmiye mahkûm olduğu ağrı ve sızılardır.

Gripin

En şiddetli baş ve diş ağrılarını keser.

Gripin

Romatizma, sinir, adale, bel ağrılarına karşı bilhassa müessirdir.

Gripin

Kırıklığı, nezleyi, soğuk alğınlıklarından mütevellit bütün ağrı, sızı ve sancıları geçirir.

İcabında günde üç kaşe alınabilir.
İsmine dikkat, taklitlerinden sakınınız ve Gripin yerine başka bir marka verirlerse şiddetle reddediniz.

Unutmayınız ki:

Bir dişin çıkarılması, sıhhatin temel taşlarından birinin çıkarılması demektir.

Bu akılbetle karşılaşmadan evvel dişlerinize itina ederek, hergün temizliyerek onların çürümemesine, bozulmamassına ihtimam etmek lâzımdır.

RADYOLİN

Diş macunile her gün ve en az günde 3 defa fırçalanan dişler daima sağlam ve temiz kalır.

Daima Radyolin

AKBA

Kitapevi — Ankara

Bütün mektep kitaplarının satış yeridir.
Mektep kırtasiye çeşitleri en müsait

KARİKATÜR

Bayan — Ben aldanacak kadınlardan değilim, gözünü aç da yüzüme iyi bak..
Satıcı — Bakacağım amma boyum yetiş ıiyor bayan!..